

Чл. 5. Царството да се управлява отъ единъ царски намѣстникъ християнинъ, избранъ отъ народното прѣдставителство и припознатъ отъ Султана.

Чл. 6. Този царски намѣстникъ да бѣде слѣдъ Н. Вел. Султана, Глава на държавата, натоваренъ съ администрацията и изпълнителната властъ, върховенъ началникъ на българската войска и изпълнител на правосъдието.

Царский намѣстникъ да управлява царството съ помощта на единъ съвѣтъ, на който членоветѣ да бждатъ исклучително българи, избирани отъ народното прѣдставителство.

Членоветѣ на този съвѣтъ да раздѣлятъ властта, и сѣкий отъ тѣхъ да бѣде началникъ на едно отдѣление; да иматъ правото на инициатива за съставянието на проекти за закони, за законопроектъ по държавния бюджетъ, които законопроекти слѣдъ гласуванието отъ Народното Събрание, да се поднасятъ на високото одобрение и промулгирание на царский намѣстникъ.

Членоветѣ на съвѣта ще бждатъ подъ взаимна отговорностъ за дѣлата си, и заради това никое рѣшение на царский намѣстникъ не ще има законна сила, ако не бѣде подписано отъ членоветѣ на съвѣта.

Чл. 8. Народното прѣдставителство да се състои отъ едно опрѣдѣлено число членове, които да прѣдставляватъ сичкитѣ български населения. Тѣ ще се избиратъ отъ народа по вишегласие спорѣдъ особенъ единъ избирателенъ законъ, безъ най-малкото намѣсване отъ страната на правителството.

Съставътъ и атрибутитѣ на Нар. Събрание.

а) Врѣмето за свикванието му, както и траението за годишнитѣ му редовни засѣдания ще се опрѣдѣлятъ съ законъ; въ случай на нужда, то ще се свиква и на извънрѣдно засѣдание. Правителството ще извѣстява свикването му. б) Неговитѣ засѣдания ще бждатъ публични и ще ставатъ винаги въ столицата на царството. в) То ще се отваря или лично отъ Н. И. В. Султана, августейший нашъ царъ или отъ царский намѣстникъ съ императорска рѣчь. г) Събранието ще има право, да отговаря